

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoKR/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115225779
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hrib, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:8115225779.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa - veriteľa: W. E. C., a.s., so sídlom G. 5, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom kancelárie Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: S. J., s.r.o., so sídlom G. XXX, XXX XX G. nad L., IČO: XX XXX XXX, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 21.3.2010, č.k. 1K/74/2015-450 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozhodnutím súd konkurzné konanie voči dlžníkovi S. J., s.r.o., so sídlom G. XXX, XXX XX G. nad L., IČO: XX XXX XXX, zastavil.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade po podaní veriteľského návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka podľa ustanovenia § 19 ZKR súd skúmal splnenie všetkých podmienok konania (§ 14 ZKR), aktívnu legitimáciu navrhovateľa (veriteľa), platobnú schopnosť dlžníka, existenciu a hodnotu jeho majetku. Súd pri skúmaní hmotnoprávnych podmienok vychádzal z prednesu účastníkov konania, ako aj z predložených listinných dôkazov, pričom v prípade spornosti označených pohľadávok nemôže v rámci tejto fázy konkurzného konania vykonávať rozsiahlejšie dokazovanie na zistenie ich oprávnenosti, iba okrem iného vyhodnotiť, či dlžník v prípade týchto pohľadávok osvedčí ich spornosť. Aj v prípade ostatných pohľadávok označených navrhovateľom - veriteľom, dlžník tiež osvedčil spornosť týchto pohľadávok. Týka sa to aj pohľadávky uplatnenej veriteľom W. E. C., a.s. v konaní č.k. 3CbZm/40/2013-632, ktorý rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Preto v prípade sporných pohľadávok majú veritelia právo domáhať sa určenia oprávnenosti a výšky svojich pohľadávok v občianskom súdnom konaní. Určenie pravosti a výšky týchto pohľadávok veriteľov nemôže byť predmetom dokazovania v konkurznom konaní, v ktorom musí mať súd jednoznačne preukázané pohľadávky jednotlivých veriteľov.

Súd sa nestotožnil so stanoviskom navrhovateľa o nespornosti pohľadávky, ako aj s tvrdením, že navrhovateľ je riadnym veriteľom dlžníka GLANCE J., s.r.o., a to na základe úverovej zmluvy špecifikovanej v návrhu na vyhlásenie konkurzu. Podľa názoru súdu na základe zmluvy o predaji podniku medzi predávajúcim S. J., s.r.o. a kupujúcim F. V., na základe ktorej predávajúci svoje záväzky, ktoré mal voči veriteľovi W. E. C., a.s. previedol na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX/XX/XX vo výške 4 521 775,21 eur a záväzok pozostávajúci z úrokov zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX/XX/XX vo výške 142 501,49 eur, prestal byť dlžníkom W. E. C., a.s. Y. W. E. C., a.s. si svoju pohľadávku, ktorú uviedla v návrhu na vyhlásenie konkurzu voči dlžníkovi uplatnila ako prihlásenú pohľadávku v rámci konkurzného konania vedeného na spoločnosť S., s.r.o., J. XXX/X, XXX XX S., IČO: XX XXX XXX.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie tým, že dlžník osvedčil spornosť pohľadávok veriteľa, nie je veriteľ W. E. C., a.s. aktívne legitimovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, a preto súd s poukazom na ust. § 19 ods. 1 písm. c/ ZKR konkurzné konanie zastavil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ.

Navrhovateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa uviedol, že podľa jeho názoru navrhovateľ nie je veriteľom dlžníka zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX/XX/XX, keďže dňa 21.12.2010 došlo k uzatvoreniu zmluvy o predaji podniku medzi dlžníkom S. HOM., s.r.o., ako predávajúcim, a spoločnosťou Z. Z. Q. V., sídlo: XX C. house, U. street, V., UK, IČO: XX XXX XX (ďalej len „CDI V.“), ako kupujúcim. Na základe tejto zmluvy o predaji podniku mal, podľa súdu prvého stupňa, údajne prejsť úverový záväzok dlžníka (GLANCE J., s.r.o.) na spoločnosť F. V..

Súd prvého stupňa však pri svojej argumentácii neakceptovateľne opomenul, že v čl. V ods. 2 identifikovanej zmluvy o predaji podniku sa zmluvné strany (S. J., s.r.o. a F. V.) dohodli na odkladacej podmienke (§ 36 ods. 1 OZ) a síce, že sporná zmluva o predaji podniku nadobudne právne účinky až zrušením všetkých nasledujúcich rozhodnutí:

-uznesenie Okresného súdu G. nad L. zo dňa 3.8.2010, č.k. 7Cb/16/2010-74, vyznačené na LV č. XXXX, k.ú. E. pod P1-124/10-706/10; - uznesenia Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.4.2010, sp.zn. 22Cb/61/2010; - uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 82/10-16 zo dňa 9.7.2010.

Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že bolo založené primárne na domnelom osvedčení spornosti pohľadávky navrhovateľa. Opakovane uvádza, že pohľadávka navrhovateľa nie je sporná. Osvedčenie spornosti pohľadávky v zmysle § 19 ods. 1 písm. c) ZKR totiž musí zodpovedať aspoň atribútu „pravdepodobnosti“, teda faktickému stavu, keď podstatná časť dostupných informácií, podkladov a kauzálnych súvislostí naznačuje tomu, že pohľadávka veriteľa je skutočne sporná. Posúdenie spornosti pohľadávky, resp. osvedčenia jej spornosti, závisí od úvahy a skúmania konkurzného súdu. Predmetná úvaha sa však nemôže obmedziť iba na nekritické prevzatie jednostranne formulovaných skutkových a právnych tvrdení. Spornosť pohľadávky podľa § 19 ods. 1 písm. c) ZKR môže byť uplatnená len tam, kde dlžník osvedčuje túto spornosť akceptovateľným spôsobom. Spornosť pohľadávky veriteľa tak dlžník môže v súlade s § 19 ods. 1 písm. c) ZKR osvedčiť iba relevantnou skutkovou a právnou obranou (ĎURICA, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár C.H.BECK, Bratislava 2012, s. 111).

Tvrdená existencia zmluvy o predaji podniku medzi dlžníkom a spoločnosťou CDI V., nie je vzhľadom na neúčinnosť tejto zmluvy a na faktický stav (vlastníkom nehnuteľností, ktoré mali byť predmetom predaja podniku je naďalej dlžník) dostatočná na osvedčenie spornosti pohľadávky navrhovateľa. Je preto nepochybné, že návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka podal navrhovateľ, ako riadny veriteľ dlžníka, pričom boli splnené všetky zákonné podmienky na vyhlásenie konkurzu.

Napadnuté rozhodnutie je zjavne nezákonné a je nevyhnutné, aby ho odvolací súd v intenciách ZKR zmenil a návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka zo dňa 6.10.2015 v celom rozsahu vyhovel.

V nadväznosti na uvedené skutočnosti sa navrhovateľ domáha, aby Krajský súd v Košiciach v zmysle § 19 ods. 3 ZKR v nadväznosti na § 220 O.s.p. zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že vyhlási konkurz na majetok dlžníka GLANCE J., s.r.o. G. XXX, XXX XX G. nad L., IČO: 36 XXX XXX.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 os. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd poukazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a preto nepovažuje za potrebné jeho znenie znovu opakovať.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia považuje odvolací súd za potrebné uviesť.

Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v odvolacom konaní posúdiť je to, či dlžník v prípade pohľadávok navrhovateľa osvedčil ich spornosť.

Podľa § 1 zák. č. 7/2005 Z.z. v platnom znení, tento zákon upravuje riešenie úpadku dlžníka speňažením majetku dlžníka a kolektívnym uspokojením jeho veriteľov alebo postupným uspokojením veriteľov dlžníka spôsobom dohodnutým v reštrukturalizačnom pláne; zákon upravuje aj riešenie hroziaceho úpadku dlžníka a oddĺženie fyzickej osoby.

Zákon o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 7/2005 Z.z. neupravuje riešenie sporov medzi účastníkmi konania.

Pokiaľ navrhovateľ namieta v tomto konaní, že mu nie je známa spornosť pohľadávok označených v návrhu na vyhlásenie konkurzu, odvolací súd sa rovnako ako súd prvého stupňa s uvedenou námietkou nestotožnil.

Súd prvého stupňa v prípade spornosti pohľadávok správne vychádzal z prednesu účastníkov konania ako aj z predložených listinných dôkazov, pretože v tomto štádiu konania ani nemohol vykonávať dokazovanie na zistenie oprávnenosti pohľadávok, pričom dospel k správne záveru, že dlžník osvedčil ich spornosť.

Z horeuvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.